

Songül Uçar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

..Ne Oldu Nasıl Oldu?

Bir sevda sözcüğüydü,
Uçtu gönlüme kondu.
Erdemli bir yemindi,
Yürekte mühür oldu.
Arındı tüm kirlerden,
Akpak bir bebek gibi,
Doğdu bakir bir kucağa,
İlklerden çelenk oldu.
Ay doğdu,
Güneş battı...
Güneş doğdu,
Ay battı...
Saflığına taptığım,
Küçük bir kelebeğin,
Kanadında düş oldu...

Songül Uçar

21 Mayıs

Ey beni ben yapan CED-dim!
Hissederim tepeden tırnağa ben SEN-im..!
Duyarım derinlerden gelir sesin,
...ve alını ak!
Yüzü pak bir nesil istersin...Buradayım..!
Bana miras onurumla..!
Bu gün... yine seni anmaktayım...

Songül Uçar

Acep Nedir?

Kurallarla örölü şık bir kostüm üstümde,
Süslendiğim insanlar yarı çıplak sürünür.

Bu bir şıklık yarışısıya neden herkes şık değil?
Yok değilse söyleyin benim günahım nedir?

Gönül nankör değildir bir çiçekle yetinir,
Yetinmeyen bir gönüle bostan olsa az gelir.

İnsanı insan yapan derler öğrendiğidir,
Fikir ayrı zikir ayrı olmak öğrenmek midir?

Afralarla tafralarla gezmek midir marifet?
Eşekte pek ses çıkarır lakin yok bir keramet...

Korkuyla yapılan işin yokmuş Ya Rab! önemi,
Cehennem niye olaki yoksa ehemmiyeti?

Çelişkiyi yaratan acep yüce (! ?) Mevla mıdır?
Yoksa Mevlaya şirk eden zavallı (! ?) kullar mıdır?

Songül Uçar

Anlamak...1

Günlerden bir gün,
Parmağına iğne battı.
Yaşadığı en büyük acıydı bu,
Canı çok yandı.

Kimbilir belki aynı gün;
Talihsiz bir iş kazası,
Parmağım koptu.
Ah ne büyük acıydı..!

Günler sonra bir gün;
...karşılaştık.
Nasılsın? diye sordu,
Kötüyüm dedim,
Parmağım koptu...

.....
Parmağı sızladı.
İğne aklına geldi...
İçi acıdı,
Gözleri nemlendi.
Tek bir söz söyledi;
Anlıyorum.

.....
Gözlerine baktım,
Canım yandı.
Biliyorum,
O beni anladı...

Songül Uçar

Anlamak...2

Berbat bir gündü...

Aslında,
Bildi bileli her gün bu gündü...
Dünya kaç kusuyordu sanki,
O da bu iğrenç çukurda boğuluyordu.
Nefes alacak yer yoktu,
Alınacak nefeste...

Yolda yürüyordu,
Amaçsız...
Hedefsiz...
Nedensiz...
Öylesine...

Acı bir gündü...

Aslında her an acılarla doluydu.
Tüm dünya Rus ruleti oynuyordu sanki.
...ve onun sırası hiç bitmiyordu.
Sırayı takip eden yoktu,
Takip edilecek sırada...
Zaten,
Tetiği çekecek güçte yoktu,
Sıkılacak mermi de...

Yolda gidiyordu sadece,
Yorgun...
Üzgün...
Kırılgan...
Sessizce...

(Bir çiçek)
Yolun kenarında duruyordu!
Rengi ve duruşuyla,
Sanki neşe saçıyordu!
-Bir sihir miydi,
Yoksa büyü mü bilinmez-
Boram boram hayat kokuyordu.

Eğildi, çiçeği kopardı.
Derin derin koklayıp,
Yüreğine bastırdı.
Ne kadar hoşkokuluydu,
Ne kadar da anlamlı.
Yaşamın nedeniydi sanki,
Belki de tek gayesi...
Baktı;
...ufukta güneş yükseliyordu.

Ardında çiçeksiz bir yol,
Avcunda umut vardı.

...ve O,
Sadece yürüyordu.

İnsanlar katar katardı...
Kimileri tohum atar, kimileri sulardı.
Kimileriye Onun gibi,
Sadece umutları toplardı...

Songül Uçar

Anlamak...3

Ufka baktı coşkuyla küçük çekirge!
Berbat kokulu bir sazlıkta,
Bunaltıcı bir öğle vaktinde.
...ve seslendi,
Kendisinin dışındaki tek dinleyicisine:
Tüm bu sazlık benim için var!
Sadece ben zahmetsizce yaşayayım diye...
Ayağıma kadar gelen nimetler benim hakkım!
..ve seni yemem için seçilmişsen,
Ey sıradan yaprakçık,
Sakın üzülme!
Ben gibi kutsal bir varlık için yaratıldın sen!

Az ilerde kutsal bir kertenkele acıkmıştı..!
...ve öğle yemeğini arayan kutsal bir kuş havadaydı...

Songül Uçar

Anlamak...4

Yaşam,
Kayıp giderken avuçlarımdan,
Bakmaktan öte yapacak bir şey olmalı!
Zaman geçip giderken hayatımdan!
Susmaktan öte diyecek bir söz olmalı...

Akan hayata,
Geçen zamana dalıp!
Birlikte akıp,
Birlikte çağlayıp!
Birlikte,
...yok olmalı.

Kader,
Yağıp gürlerken üstüme!
Sinmekten öte koşacak bir yer olmalı.
Sevda,
Zincir vururken boynuma,
Durmaktan öte gidecek bir yol olmalı!

Yağan yağmura,
Esen rüzgara karışıp,
Birlikte yağıp,
Birlikte gürleyip!
Birlikte,
..yeni bir yol açmalı!
Yürekler,
Sevdikçe özgür olmalı..!

Songül Uçar

Aşk'a Dair

Bazen yetersiz,
Bazen de gereksizdir tüm sözler,
.....Cümle şarkılar.
Özünde yanan aşk-sa,
Göz söyler,
.....Yürek anlar.

Songül Uçar

Aşk ve Sigara

Çok kimseler demiştir,
Aşk bir sigara gibidir.
Kimi külüne,
Kimi dumanına,
Kimi ateşine,
Kimi zehrine yükler yangınını,
Takar bir kaç kelimenin peşine,
Dizer mısralarına...

Ahh ki ah...
Dizsen ne fayda..!
Sen yine,
Yan ağla,
Dön ağla...
Evet..!
Aşk benziyor sigaraya!
İçerken hiçliğini,
Atarken bittiğini hatırlatıyor insana!

Songül Uçar

Baba..

Özlem dolu yüreğimle çıkmıştım yola,
Hasret kokan türkülerle koşmuştum sana...
Sen değil cansız bedenim sarıldı bana,
Yansam...
Bitsem...
Kül olsam..
Tükensem baba...

Songül Uçar

Bahane

Boşuna debelenme!
Kırılan bir vazoyu yapıştırırsanda,
Bir olurmu hiç yenisiyle...
Siyah yada beyaz,
Ne farkeder ki?
Yalan yalandır işte...!

Songül Uçar

Bazen..

Bazen yıldızlara bakıp,
Ne kadar da uzak dersin.
Bazen aynı yıldızlara sanki,
Uzansan dokunacaksın...
...evet aslında yıldızlar;
Ne ulaşamayacak kadar uzak,
Ne uzansan dokunacak kadar yakın.

Sen benim yıldızımsın!
Yüreğine dokunmaya çalıştığım...
Bazen çok uzak bazen yakın,
Ulaşamadığım
.....ve belki de hiç ulaşamayacağım...
Yine de,
Sevmekten usanmadığım...

Songül Uçar

Beceremedim :))

Az gittim uz gittim...
...ama,
Dere tepe düz hiç gidemedim.
Yaz gittim güz gittim...
...ama,
Bahara nedense yetişemedim.
Ahh ettim vah ettim...
..ama,
Şöyle derinden bir ohh diyemedim.
Dün dedim yarın dedim...
..ama,
Bu günde kalmayı beceremedim.

Songül Uçar

Ben

Bir BEN vardı bende,
Bana BEN kadar yakın.
Bir SEN var Şimdi bende,
Bana bendeki BENDen de yakın...

Songül Uçar

Ben Geldim

Yağmur gözlüm...
Sil gözünün yaşını bak!
Bak ben geldim..!
Gül kokusu tenin, ahh!
Ahh bilsen nasıl özledim..!

Şirin sözlüm...
Sustur isyanını dinle,
Dinle ben kalbindeyim..!
Melek gibi yüzün, ahh!
Ahh nasılda güzelsin..!

Bebeğim...
Zamanın sularında yıkansada,
Akpak olmaz ki yarınlar!
Güneş ufkunda doğsada,
Aydınlığa gitmez tüm yollar!
Taş değmese ayağına,
Uzanmasa hain eller!
Yalnızlık yakar canını,
Kabus olur pembe düşler.
Düşler...
Kokun misk-i amber...
Ahh o düşler...
Ruhunda güller...
Düşler!
Avuçlarında tüm sevgiler,
Ahh bu düşler....

Gör bak!
Bak ben sendeyim..!
Bir kere istesen ahh..!
Ahh ben seninim...

Dinle!
Kalbinin sesiyim.
İste,
İrade benim.
Dönme!
Gitmekteyim...
Bekleme,
Tükenmekteyim...
Aç kapını..!
.....
Ben geldim...!

Songül Uçar

Ben Ne Bilirim ki..?

Gökyüzünde parlayıp,
Yeryüzünde sönen kar taneleri gibi,
Uzaktayken ışıdayıp,
Avuçlarımda söner umutlar.
Bilmem, neden..?

Bembeyaz kardan bir çarşaf,
Kapladığında her yeri,
Bir ayaz buza keser ya tenini,
Ellerimdeyken umutlar,
Öyle dondurur içimi.
Bilmem, neden..?

Çocukken bir başkadır,
Kardan adam yapmak.
Sonra kardanadamı,
Kartopu yağmuruna tutmak.
O zamanlar üşütmezdi kar adamı,
Bilmem neden..?
Yitirilen çocuk ruhumudur,
Yoksa tek neden...
:)
Bilmem..!
Offf bilmem bilmem bilmem! ! !
Sıkıldım ben şu bilmediklerimden..

Songül Uçar

Ben Varya Ben..

Taşlı bir yolda koşar gibi,
Sarsılıyor bedenim.
...ruhum,
Düşüncelerim...
Ne bastığım yeri görür gözlerim,
Ne ettiğim sözleri bilirim.
Neden koşar,nereye giderim?
Neden buz tutmuştur ellerim?
Ben varya ben,
Kaygısız sarılmayı dost eline,
Kadeh tokuşturmayı neşeyle,
Ne zamandır özledim.

Ahh ben varya ben,
Çıkarıcı bakışlarda erir tükenirim.
Ben varya ben hala bitmedim!

Sevmekse sevdim a yiğidim,
Feda etmekse canımdan vazgeçtim..!
Yok gerçek değilse böyle sevmek,
İllaki her ilişki çıkarla mı örülecek!

Ah ben varya ben!
Hergün nasılda can çekişirim.
Ben varya ben!
Hala ölmedim...

Songül Uçar

Bir Akşamüstüydü...

...bir akşamüstüydü...
soğuk ve ve pusluydu gökyüzü.
çaresiz koşuşmalar başladı,
ölüm sesliğinde...
sanki gökyüzü ikiye ayrılıp kankusacaktı yeryüzüne.
...ve dağlar kükreyerek ateş püskürecekti bulutlara.

.....
birden bir yıldız parladı bir çocuğun gözlerinde.
...ve umut alev aldı gönüllerde.
ne gökyüzü kustu kinini yeryüzüne,
ne dağlar haykırdı öfkesini gökyüzüne.
herşey bir yürekte başladı...
...ve devam etti.

sonu, sadece sönen yıldızlar belirledi...

(Kayseri/2004)

Songül Uçar

Bir Gün

Bir gün:
Bakarken ufka,yaşam denizinin kıyısında...
(Güneşin)
Altın sarısında; sağlarının taze bahar kokusu,
Kızıl alevlerinde; dudakların sevdiğim.
Gece mavisinde okyanusların;
Uzay gözlerinden bir yıldız akşamlarıma...

Bir başka gün:
Bakarken yarınlara,aynı denizin rıhtımında;
Bir martı ığlığında hayalin,
Bir martı kanadında savaşım,
Bir martı sıfatında umutlarım...
...uçar,gider sevdiğim.

Belki aynı gün:
Bakarken kıyıya,yaşam denizinin ufkundan;
Bir martı ığlığında hayalim,
Bir martı kanadında savaşın,
Bir martı sıfatında umutların...
...uçar gider sevdiğim.

Elbet bir gün:
Coşarken acılarımızla ve...
...ve savaşırken o denizin ortasında dalgalarla;
Bir martı ığlığında hayaller,
Bir martı kanadında sevgiler,
Bir martı sıfatında umutlar...
...uçar konar penceremize sevdiğim.

Songül Uçar

Bir Şey...

Gülmekle ağlamak,
Çoşmakla kanamak,
Ölmekle yaşamak,
Olmakla olmamak,
Heple hiç arasında bir şey...

Savunmasız,
Çaresiz,
Âciz bir gözyaşı,
İçli bir hıçkırık gibi...

Bir şey işte..! yerle gök arasında hem,
Hem değil...
Hem burada tam! ...yüreğimin içinde,
Hem hiç bir yerde...
...veya şuracıkta parmaklarımın, gözümün ya da burnumun ucunda,
Avuçlarımda belki, belki de Kaf Dağının ardında...
Ya, işte! Ağızda tadı!
Dilimin ucunda adı ...
Bir şey;
Her şey ya da hiçbir şey olan bir şey...
"Var"la "yok"
En azla en çok arasında,
En ince ve en keskin sınırdadır.
Akıp giden bir şey..!

Aşk gibi,
Acı gibi,
Mutluluk gibi,
Hız gibi...
Özlemek ya da yaşamak gibi.
Baş-tan son-a gitmek,
Tepeden tırnağa bitmek,
Hiçten Hep olmak gibi bir şey...

Songül Uçar

Birşeyler Söyle...

Bana bir aşk masalından şarkılar söyle,
Yaslanıpta omzunda dinleyeyim...

Sevgiyle bezenmiş ninniler söyle,
Bir nefes dizlerinde dinleneyim...

Az soluklanda bana vefadan bahset,
Yüreğimdeki yangını külleyeyim.

Sonra birazcıkta saygıdan sözet,
Yanaklarım al al göz süzeyim.

Bana yarınlardan haberler söyle,
Umutla sabaha gülümseyeyim.

Adil bir dünyadan kelimeler getirde,
Kurbanın olayım bir yol gideyim!

Songül Uçar

Bitti Bitiyor!

Ah dünya ahh!
Ne kör talihin varmış...
Söz MECLİSten dışarı ya,
Garip anan ağlamış.
Bak!
Kara diyenin rengi ak,
Ak diyenin kara...
Bilgeler fala bakıyor,
Körler aynaya!
Dilsiz şarkı söylüyor,
Sağır dinliyor,
Akli noksan milyonlar,
Kitap yazıyor!
Koşun koşun!
Tükenmeden yetişin!
Ne alırsan al etmez beş para,
Üstelik bir alana;
Masa,
Sandalye,
Bedava!

Songül Uçar

Bizden Biri...

Kim bilir nerde ve kaç köşede,
Yorgun binlerce kuş çırpınır?
Yaralı,
üzgün

... ve kırgın.

Her yağmurda biraz daha sarsılıp, durgunlaşır...
Bakışları,
Hayata dargın...
Görmeden yalnızlığını,
Ya da aldırmandan mahzun duruşuna!
Mahkum ederiz bir çift yalancı bakışa...

Çok mu zordur mutlu olmak?...mutlu ol-dur-mak..?

Fırsat bulsa,
Bir çatı aralığında belki,
Çerçöpten saray yapacakcak,
Ne yağmurlara,
Ne de kimsesizliğine aldırmandan!
İçinde,
Gerçek! bir umut olacak...

Kim bilir nerde ve kaç köşede,
Yorgun bedenler görürüz çırpınırken,
Umutsuzca...
Yaralı,üzgün ve kırgın gözlerini görmeden!
Sıcak ve masum yüreğini hissetmeden,
Mahkum ederiz bir çift yalancı bakışa.

.....
Aynaya baktığımızı bilmeden...

Songül Uçar

Canan

Yok ki bende benden bir zerre bile,
Tükendim ben bende artık sendeyim...
Bakışların ok olup sinemi delse,
Yardıyım ey sevgili sanma serdeyim!
Bakma garip halime ben ben değilim...

Bir nefes ki ciğerlerim dolup taşsada,
Çıkmayan bu candan canan olmadan.
Öyleki yürekte korlar yansada,
Hüzne ram etmeyen candan olmadan!
Canımda can bulan canan solmadan...

Baharlar gelir dünyama sen geldin diye,
Kuşlar zevke gark olur gülümsemele
Umutlar yağmur döker mis kokarak gönlüme,
Bulutlar yar diye hep sen yağarlar,
Filizler can diye canan açarlar...

Songül Uçar

Cevaplar -1

Dünya dönmüyor sanki,
Dönen sadece benim...
Hayat denen muammanın,
Etrafında pervaneyim...

Songül Uçar

Değişen Ne?

Güneş aynı güneş...
Hava aynı hava...
Dağ aynı dağ...
Ova aynı ova...
Su aynı su...
Toprak aynı toprak...
Kaya aynı kaya...
Değişmedi hiçbirinin,
Ne rengi,ne özü..
Bir ben değiştim,
Bir sen...
Birde içimizdeki çocuğun,
Umutla parlayan gözü...

Songül Uçar

Deli...

Bir deli y¼rek,
Çarpar içimde.
Åhh! bir deli yar varya,
... tamda içinde!
Ben deli,
Yar deli..!
Bulduk ya birbirimizi,
Bir gece vakti!
Ben deli,
Yar deli!
Bilemedik kıymetini...
Yitirdik ya herşeyi,
Bir seher vakti...

Song¼l Uçar

Deneme

B azen zaman durur,
U mursamaz hiçbir şeyi.

B azense su misali,
İ nsafsızca akıp gider...
R ücu etmez ölüm gibi.

D ünya an-da bir mekan.
E n güzel nimetler hep onda!
N asıl olsa geçer zaman,
E bedi ne var hayatta?
M adem ölüm kapıda,
E cel en yakın yoldaşın,
D urma eğlen sızlanmadan,
İ ste ne varsa aklında!
R am etme sakın almadan.

:)

Songül Uçar

Depresyon

Kuşlar öter...
Rüzgar eser...
Güneş doğar...
Yağmur yağar...
Kar savrulur...
Tenin donar...
İçin yanar...
Zaman gelir...
Zaman geçer...
Sen hep aynı çukurda,
Can çekişir ölmezsin...

'yarınlar'
.....boşver.
'bu gün'
.....olmaz olsun.
'dün '
.....geldi geçti.
'umutlar'
.....boş hayaller
'sevgili'
.....unutur
'düşman'
.....adı batsın
'dost'
.....bende kalsın
'aşk'
.....çok uzakta
'ölüm'
.....kimin umurunda
'hayat'
.....son fasıla...

Songül Uçar

Gidenin Ardından...

Hasret ığlıklarım göğü değil,
Beynimi deler.
Özlem kokan türkülerim,
Sılayı değil kalbimi dağlar.
Eğer,
Pınarlar yanaklarımdan süzölseydi,
Hüzün uzun sürer miydi hiç bu kadar?
Bir gün,
Kavuşmak ümidi olsaydı,
Zaman,
Soğuk olur muydu hiç ölüm kadar?
"Dön! "desem,
Dönemezsin bilirim de...
Hayalini arar donmuş ellerim.
Resmine bakarken puslu gözlerle,
Bende sana koşsam derim;
Cansız bedenle....

Songül Uçar

Giderken 1

Sensizliği de götürüyorum giderken...
Sararan yapraklar,
Sessiz çıglıklarla savrulur avuçlarımdan...
Kaybolur ardımda.
..ve ben yürürüm aydınlığa,
İnadına!

İnadına ağlamam bu kez!
Acı olsada yüreğimde,
Dönüp bakmam maziye..
Yaşanmışlığı silmek,
...ya da iade etmek mümkün değil
... ya yinede!
Borcum yok,
Senli ve sensiz günlere!

Yaz bitti;
Mevsimlerden sonbahar.
Önümüz kış,
Zemheri, boran belki kimbilir..?
Sonra düşer cemre yine,
Baharda açar çiçekler...
Sakin üzülme!

Yürürüm,
An be an ölüme...
İnadına dönmem!
Bakmam bir daha maziye...

Songül Uçar

Giderken... 2

Giderken bırakacak mısın beni kendime?
Dokunuşlarım,
Bakışım,
Sesim,
Hayalim kalacak mı benimle?
Gözlerin,
Sözlerin,
Gülümsemem,
Yüreğın gelecek mi seninle?
Hayaller,
Umutlar;
Dünler,
..ve yarınlar ne olacak?
Ne kadarı sende,
Ne kadarı bende kalacak?
Paylaştık mı adilce...

Giderken...
Sen herşeyini götüreceksin kendinle?

Songül Uçar

Gidiyorsun

Gidiyorsun...
Aşkı,ım,
Hayallerim,
Umutlarım...
Neyim var neyim yok doldurup valizine.
Sessizce kayboluyorsun...
Belli belirsiz sesin geliyor uzaklardan,
Sesleniyorum duymuyorsun...
Dokunmak istiyorum,
Kayıyorsun avuçlarımdan...
Boşlukta asılı kalıyor ellerim,
Uşüyorum...

Hüznü takıp kirpiklerime,
Yalnız bakışlarımla bırakıyorsun,
Gidiyorsun...

Yorgun yüreğim ardında sürgün,
Dinmeyen bir özlemlle can çekişirken,
Sen gidiyorsun...

Kokum teninde,
Sevdam yüreğinde koşuyorsun,
İyide nereye ?
Umutlarımız yok o yolda,
Hayallerimiz yok!

Düşüyorsun...
Kirpiklerimin ucundan süzölüp,
Yanaklarımdan kayıyor hayalin...
Birkaç damlanın peşine takılıp,
Düşüyorsun!

Sevdam ruhumda,
Canın canımda,
Acıların tırnaklarımla arasında,
Haykırırken hayata ben!
Sen,
...gidiyorsun.....

Songül Uçar

Gözlerinde Gördüğüm

Büyük bir acı!
Yüreğinde az sancı...
Kırgınlık bir tutam,
Bir tutam öfke,
Biraz umut...
Biraz umutsuzluk.
Az biraz hüzn,
Birazda mutluluk...
Bir miktar sevgi,
Akar nehir gibi...
İşte! !
Gördüğüm gözün!
Bak! !
Aynada yüzün!
Yüreğinde ki kör düğüm,
Bakışlarında çözdüğüm.
Gülüm,
Gözlerimde hala gözün..

Songül Uçar

Gülümse

Gülümse..!
Sende hasretsin biliyorum,
En az benim kadar...
....İçten,
.....sıcak,
.....umutla dolu gülücüklere..
Öyle hasretimki çocuk yüreğimle,
.....doyasıya gülmelere...
Öyle hasretimki..!
.....ciğerlerim yırtılırcasına koşmalara
Haydi koş!
Sende hasretsin biliyorum...
Koş çocuklar gibi!
.....korkma!
Öyle hasretimki savunmasız bir dost yüreğine...
Haydi dost ol benimle!
Güven bana..!
.....Korkmadan,
..... utanmadan güven bana,
.....yormayacak dostluğum seni.
.....Yıkmayacak yok etmeyecek güvenini.
Öyle hasretimki deliksiz bir uyku çekmeye sabaha kadar...
Saçma sapan rüyalar görmeye...
Haydi kolkola yatalım,
.....yürek yüreğe,
..... korkma ısırمام...
.....Sarılırım ama sıkمام.
Ne olur dönelim çocukluğumuza korkma ağlamam.
Sarılırım umuda,
Safbe saf duygulara...
Sevgilere...
Birdaha asla bırakmam...

Songül Uçar

Günce I

Yelkenleri indirdim!
İsyân bayrakları dalgalanıyor hala dik kuyruğumda.
Bildik,
.....tanıdık,
.....ya da güvenli hiçbir limana götürmüyor rüzgar şu sıralar.
Şu sıralar,
.....tek savaşım suyun yüzünde kalıp kalmamakla...
Silahsızım!
..... hatta gırlıçiplak;
.....anadan doğma üryan!
Bir başıma ortasındayım denizin;
.....daha bir hassas,
.....ve kırılğan...
Kâh karayel esiyor,
.....kâh keşişleme,
..... kâh yıldız,
..... kâh poyraz!
Savrulup gidiyor dört yanımdan yönünü kaybetmiş rüzgârlar.
Telaşlı,
.....heyecanlı,
.....ya da müjdeleyen çığlıklarını atmıyor martılar şu sıralar.
Şu sıralar,
..... Sağır ve dilsiz bir deniz güverteyi yalamakta haylaz haylaz...
Odamın rengi yok!
O yüzden renksiz ve ilaç kokulu acı-m-trak yüzler var duvarlarda.
Ahh! -lar,
.....Vahhh! -lar,
.....ya da pişmanlıklara çıkmıyor hesaplar şu sıralar...
Şu sıralar,
..... Tek hesabım yaşanası güzellikleri saymakla...

Havada kokusu yeşil ormanların,
.....misler gibi,
.....doyar mıyım sence?
Duyuyorum sesini çağlayanların,
Dilimin ucunda tadı bak!
.....eski masalların,
.....aşkların, aşıkların...
.....kanar mıyım ömrümce?
Yakındır karasularına girmek umudun!
.....kalmaz bilirim hep gece!
Yakındır bilirim haykırmak coşkuyla ...
..... Sonsuzluğa;
İskele alabanda!
Yelkenler fora! ! !

Çapa/ Aralık 2009

Songül Uçar

Hesap Extresi- Makale

Varolmanın tüketmek gibi bir BEDELi var; evet bedel! ... çünkü bu bedeli ödemez ise k ya açlıktan ya da kederimizden ölürüz... :)

Nasıl mı? Şöyle:
Doğduğumuz an, tüketmeye başlıyoruz ömrümüzü, yine tüketmeye başlıyoruz doğanın bize sunduğu gıdaları, güzellikleri, havayı, canlı ve cansız milyonlarca,milyarlarca varlığı...
Tüketiyoruz sevgileri, korkuları, özlemleri, öfkeleri, umutları, hayalleri... özetle; duyguları!
Bilinmeyen tüketiyoruz, çünkü öğreniyoruz (azalan bişey bitiyor demektir, yani tüketiyordur, bu evrensel bir gerçek değil mi?) :)

Varolmanın üretmek gibi de bir BEDELi var; evet bedel! ...zira yaşıyorsak üreteceğiz kaçarı göçeri yok, buna mecburuz! :)

Neden mi? ...:
Doğduğumuz an üretmeye de başlıyoruz; sesler üretiyoruz...eylemler, şekiller üretiyoruz... nedenler ve nasıllar...tükettiklerimizin yerine koyduğumuz yeni şeyler de oluyor; bazen aynısının tıpkısı bazen hiç alakasızı :)

Eski duygulara yeni ifadeler üretiyoruz; bazen anlamlı bazen anlamsız...Mekanlar, araçlar, yollar üretiyoruz yeni yeni insanlar, insancıklar sonra...Bilgi üretiyoruz, kahramanlar ve kahramanlıklar... tapınacak tabular oluyor sonra bunlar ve yeni yeni tanrılar üretiyoruz.Erdemler üretiyoruz, saklıyoruz... sonra biz bile bulamıyoruz, hayali kalıyor geriye...ve özlemler, hikayeler, masallar üretiyoruz onlardan daha sonra...

Başarmanın ÇALIŞMAK gibi bir BEDELİ var; emek olmadan yemek olmuyor zira ama biz ya en az emekle en iyi imkanlara sahip olamadığımızı hayıflanarak zamanı ya da anlamsız koşturmacalarla, kendimizi tüketiyoruz.Bazan devletten çok devletçi olup ömrümüzü, bazen bencil sorumsuzluklarla çevremizi tüketiyoruz...

İyi bir eş olmanın bedelleri çok; dürüst, sadık, sevgi dolu, anlayışlı olmak vs. vs...ve bunlarında kendi içinde başka bedelleri var, dürüst olmak kolay değil örneğin özün sözün bir olacak, ne siyah ne beyaz yalanların ne ufak ne büyük kaçamakların olacak.Zor zenaat, bu yüzden genelde bu bedel hep veresiye defterinde ne inkar edilen nede ödenen bir borç olarak kayıtlı durur.Tıpkı bir gelenek gibi herkes defterine yazar, sayfaları tüketiriz... :)

İyi bir insan olmanın da bedelleri büyük, iyi olan her şey oldukça pahalı zaten, o yüzden genelde yaz tahtaya al haftaya olur bu bedeller, güveni tüketip sahip olduklarımızıda bir bir yediemin'e bırakır, gideriz yalnızlığımıza ve umudu tüketiriz..

Herşeye kafa yorup herşeye can sıkarak sağlığımızı, yarını kazanmak için bu günü, günü kurtarmak içinse bir ömrü tüketiriz.Bu böyle devam eder gider...

Bir şey olmak ya da bir şeye sahip olmak veya bir şey yapmak yahut yaptırmak için hep bedeller öderiz,dünyanın kanunu bu, ne diyebiliriz ki...? Birşeyler tüketirken birşeyleri üretir,birşeyleri üretirkende birşeyleri tüketiriz :) İnsan ne istediğini biliyor, sahip olduğu şeyler ve ödediği bedellerin muhasebesini yapıyorsa ve hem de tüm bunların bedelini ödüyorsa diyecek bişey yok,helal olsun! Hesabı ödememek için kaçıp yolları tüketenlerde,(:) ne diyelim, uğurlar olsun!

Songül Uçar

Hoşgeldin Hüzün

Usul usul geldin
...farketmedim.
Sessizce sardın ruhumu
Beynimi ve bedenimi
Ne zaman nasıl girdin koynuma
Tükettin takatimi..
Önce gülümsemem silindi
..yüzümden..
Sonra gözlerimdeki ışık..
Ardından doğanın güzelliği
Havanın hayat kokan mis rengi
Her şey...
Her şey usulca silindi gitti.
Güneşi tenimde,
Sevinci kalbimde hissedemiyorum.
Kuşların şarkısını duymuyor,
Ağacın yeşilini,
Göğün mavisini görmüyorum..
Yağmurun kokusunu,
Hatta acıyı farketmiyorum.
Yaşama bağlılığım,
Hayat sevincim nerede?
Nerede ey ruhum!
Her yer karanlık şimdi..
Aynada baktığım,
Koynumda uyuttuğum,
Çocuksu yüzün değil,
Bir hüzün sanki..

.....
.....
usul usuldu gelişin
sessiz sessiz...
..ve sinsice.....
Sardı tüm ruhumu bir hüzün
..gizlice..

Songül Uçar

İlkin Bir Melektik :)

İlkin bir melektik,
Yasak meyveyi yedik (!)
Kirlendik...
Bizi de meyveyi de,
Yaratan aynı el oysa...
Neden niçin diyemedik! ! !
İlkin bir melektik!
Sahi,
Niye kirlendik?

Songül Uçar

İstiyorum :)

Bazen,
Yetmiyor karanlıkları aydınlatmaya güneş.
Bazen dikenleri,
Bazen dağları aşmak imkansız...
Bazen ısıtmıyor elleri ateş,
Bazen tüm yollar çıkarsız...
Böyle bir dünyada olmasın insan..!
Sevdasız,kayıtsız,umarsız...
Olmasın uzak yürekler..!
Uzak gözler bedenler...

Bakarken gözler gözlere,
Aksın diğerine istiyorum.
Severken birbirini yürekler,
Bir bedende gibi atsın istiyorum.
Tutarken elleri eller,
Duygular, düşünceler ve yürekler orda!
Tamda oldukları yerde olsun istiyorum.

Büyüyünce farklı olmasın yarınlar,
Çocuk dünyalardaki umutlarda olsun...
Ölsün istiyorum..

Songül Uçar

İsyan! !

Bir ınar!
Kolay mı yetişir?
...ki bir cahil!
Bir anda devirir...

Songül Uçar

Kar Makale

Karın lapa lapa yağışını izlerken içime tarifi imkânsız muazzam bir coşku, harikulade bir huzur ve mutluluk doluyor. Birde, yağmur yağarken hissederim aynı şeyleri... Sanki bir kargaşa gizlidir bu sessiz düşüşlerin ardında, bir coşku, telaş, kararsızlık... Bir boyun eğiş belki ama vakur bir mutluluk... ve büyük bir tutku, özlem mutlaka... Tüm evreni içine sığdıran, tüm duyguları kapsayan bir kavrayış hissederim tenime değen her bir kar tanesinde yahut yağmur damlasında... ve kanıma işleyen bir sıcaklık; eriyip yanaklarımdan kayan her bir zerrede... - yüzyıllar öncesinden miras kalan bir içgüdü ile belki de kim bilir- uçsuz bucaksız vadide yağmurdan kaçıp bir kaya kovuğuna sığınarak çalı çırpı ateşinde ısınmak isterim. Ciğerlerime derin derin toprağın ve yağmurun kokusunu çekmek ve sadece karnımı doyuracak kadar yiyeceğin tadasında, yalnız geceyi geçirecek kadar gelecek kaygısında olmak... Tenimle birlikte kalbimi de yakan bir tutkuyla, belki de hiç gelmeyecek 10 yılları ya da hiç olmayacak çocukları düşünmeden yanıp kavrulmak yüreğimin tüm coşku ve arzusuyla...

Karın sessiz sessiz yağışını izlerken temel taşlarından biri olduğum doğaya ne kadar yabancılaştığımı fark ediyorum birden... ve ne kadar özlediğimi onun parçası olduğumun farkında olmayı, buna ne kadar ihtiyacım olduğunu... Rüzgârın önünde savrulan sarı yapraklarda -belki biraz hüzün dolu ama- büyük bir coşku hissediyorum, heyecan dolu bir yolculuk... huzur dolu sıcak bir sığınak var sanki takılıp kaldığı kuytu köşede... Sandığımız gibi bir terk ediş bir bitiş ya da... ya da ne bileyim bir kahrediş olmadığı, tersine olgun bir kabulleniş ve olağanüstü bir bütünlük var gibi gelir sonbaharda da...

Karın yavaş yavaş tükenişini izlerken içimde gerçek bir hüzün ve büyük bir özlem beliriyor. Ne garip... işte bu dakikalar bana bir ayrılık ya da terk edişi, apansız bir gidiş belki de ölümü hatırlatıyor ve acıyor içim... Sanki sessiz bir ağıtla ağlıyor her bir hücrem. Uçsuz bucaksız topraklar, ağaçlar, hayvanlar, binalar, dağlar... Hepsinin, hepsinin bir yanı kanıyor aynı ağıtla sanki... Gözlerimi kapayıp toprak ana oluyorum... Kuşların dalımda öttüğünü, hayvanların kuytularımda koşup, yavruladığını, otların, tarlaların tenimde yeşerip yetiştiğini hayal ediyorum... ve kocaman insanların; surlar, kaleler ya da duvarlar ardına saklanıp yalnızlaşan küçücük insancıkların tersine; göğsüme uzanıp sere serpe huzur içinde uyduklarını, koşup oynadıklarını, yiyip içtiklerini... Biraz buruk vedalaşırken kar taneleri ya da yağmur damlalarıyla, tenime bıraktığı damlacıklar için şükranlarımı sunuyorum, kokusu ve ondan kalanlarla avunmaya çalışarak...

Sessizce yanağıma düşen kar taneleri ya da yağmur damlaları bana hep bu masalı anlatır yıllardır... ve ben saygı dolu bir sükûnetle dinlerim hiç bıkmadan usanmadan hem büyük bir özlemlerle...

Songül Uçar

Katil Kim?

Çok mu masum sandınız?
Gecenin karanlığında koynunuza alıp,
Onunla uyanmanın coşkusuyla,
Sarmaş dolaş yattınız!

Tik! -ler!
...ve bıkmadan onu takibeden tak! -lar..!
....zifirle kaplı bir yalnızlığı,
Yırtarak gelir kurşun gibi...
Kurşun gibi amansız,
Kurşun gibi zamansız!
...bir o kadar kalles ve acımasız...
Saplanır an'ın kalbine!
Alıp götürürler bir ömrü apansız..!

...çok mu sevdiniz! !

Kanarken zaman an be an,
tik! -ler kaçıyor olay mahallinden!
Beraberinde,
Bir ömrü dağılayan saçmaların -takları!
Uzaklaşıyorlar bak!
...ardına bile bakmadan,
Sürüklüyorlar o canım an'ları...

...masum mu dediniz! !

Faili meçhul olan bu kaçınıcı ben?
Hangi tik! masumdur ki?
Acep hangi tak! ..?
Onlar değil mi katili bitmeyecek ömürümün..?
Onlar değil mi faili şu mezar taşlarının?
Tek gerçek onlar! gerisi yalan...
Meçhul olan bizleriz hatıralarda kalan...

Songül Uçar

Keder...

Yalnızlık ne zormuş meğer,
En büyük düşmanım kendi içimde...
İri gözlü, melek yüzlü naif bir keder,
Serpilip yetişiyor tüm bedenimde...

Songül Uçar

Küçük Kelebeğin Ömrü

Bir küçük kelebek uçtu gamsız kavgasız..
Öyle güzel öyle mutlu bir edası vardı ki sormayın..
Sevgi saçıp dört bir yana umut ekerken geçti bir ömür..
Bir ömür dedimse sadece bir gün..
Binlerce çiçek renk verdi koku saldı gülümsesin diye..
O da esirgemedi dokunuşlarını gülücüklerini kimseden...
.....ve geçti bir ömür bitti böylece
hiç fark etmeden fark edilmeden..
küçük kelebek yumurtalarını bıraktı bir kozaya...
..nedenini bilmeden
..ve son kez uçup göğünde sevdiklerinin
kapandı gözleri acı hissetmeden...
...ve böylece bitti tükendi bir gün...
hiç farketirmeden farkedilmeden....

Songül Uçar

Liman

İlkin bu limana;
"Merhaba! " demeye geldim yeni hayata!
Kalbimde yepyeni bir sayfa,
Yüzümde rengarenk baharlarla...
İlkin bu limana;
"Merhaba! " demeye geldim yeni ufuklara.

Sonra bu limana;
Coşkuyla geldik bir dostla.
Aynı pencereden bakıp dünyaya,
Aynı dili konuştuğum bu insanla,
Birlikte geldik bu limana,
Kadeh kaldırmaya yeni dostluklara...

Derken bu limana;
Veda etmeye geldim insanlığıma.
Utancımı gizleyen göğün kızılığında,
O görünmez gemiye bindirip, usulca...
O gün bu limanda,
Merhaba dedim insan olmayan insanlara.

Dün bu limana;
Karıya kırık geldim,gözümde yaşla.
Özde hasret,kalpde pişmanlıklarla..
Beyninde dinmez çılgılık,susmak nedir bilmezya..
Dün bu limana,
Ağlamaya geldim dostum babama..

Bu gün bu limana;
Sohbete geldim balıklarla.
Ağlayıp bulutlarla kayıtsızca,
Coşmaya med-cezirlerle umarsızca...
Bu gün bu limana,
Dertleşmeye geldim doğayla...

Bir gün bu limana;
Son kez geleceğim,beyaz bir çarşafıla.
Dudağımda titrek bir elveda,
Gözümde pınarlarla..
Bir gün bu limana,
Geleceğim ama,
Son defa...

Songül Uçar

Mey Sun İeyim

Ey yar;
En güzel mey dudaklarındır bana,
Tek sakim sen ol, sun da içeyim.
Sun ki candan sevdanı can-ı canana,
Dolsun piyaleler dolsun içeyim.

Yoruldu laleazar hep beklemekten,
Nerdesin ey saki gel kon ruhuma.
Ha geldi gelecek sabret demekten,
Ömrümde gün bitti mevsim solmakta...

Ne cennet isterim ne hurileri,
Ömür dediğın hafif esen bir yeldir.
Ey içimi titretip eriten dilber,
Korkum ah-u zarınla yitip gitmektir..

Songül Uçar

Mucize

Bir mucize olsa çıksan karşıma,
Ağaçlar çiçek açardı, çiçeklerde SEN!

Bir mucize olsa, gelsen yanıma,
Mevsimler bahar olurdu, baharlarda SEN!

Bir mucize olsa baksan gözlerime,
Yürekler sevgi dolardı, sevgilerde SEN!

Bir mucize olsa, öpsen dudağımdan,
Bedenim alev alırdı, alevlerde SEN! ! !

Songül Uçar

Namus!

Namus!
İki hece...!
Para ve iman gibi :)
Bilinmez acaba kimde...
Namus!
Bir kelime...!
Adı sadece dilde! ! !
...ve söylenir bir nefeste :)
Namus!
Ağır bir bedel...!
Zor bir yükür belkide...?
Namus!
Bir tek kelime...
Aptal olan değil,
Abdal olan taşır derler!
...ömrünce!

Songül Uçar

Ne Güzeldir!

Ne güzeldir!
Bulutların ardındaki güneşi görebilmek..
Uzanmak bir umuda,
Bir hayale dokunmak...

Ne özeldir!
Buğulu bir çift gözde coşkuyu sezebilmek..
Özlemek bir sevdayı,
Bir yüreği paylaşmak..

Songül Uçar

Ne Saz Bilir Ne Söz...

Bir rüzgâr eser uzak diyarlardan...
Sessiz bir şarkının,
    Ilık nefesi çarpar solgun bir yanağa.
...ve bir yaz gecesi meltemiyle,
    Titrer şevdalı gönülde,
    Urkek bir mumun alevi...

Ne saz bilir!
Ne söz, kime ne ettiğini...

Bir çift yürek,
Çırpınır göğsünün kafesinde! Bilmez...
Bilmez ne aşık!
Ne maşuk aşktan ötesini...

Ne saz bilir ne söz,
Kime ne ettiğini...

Songül Uçar

Neden

Neden mutsuzum..?

Her şeyim var..

İşim

Aşım

Damım

Yarınlarım

Neden mutsuzum?

Neden?

.....

Sadece umutsuzum?

Songül Uçar

Neden Seviyorsun?

Beni neden seviyorsun ki?
Kara kaşlarım beyazlamayacak mı sanıyorsun?
Ela gözlerimde ki pırıltı hiç sönmeyecek mi?
Gençliğim ve güzelliğim hep bende mi kalacak?
Saçlarım hep böyle gür ve siyah mı olacak?
Her şey bu gün ki gibi mi kalacak sanıyorsun?
Sen beni neden seviyorsun..?

Beni neden seviyorsun ki?
İçindeki heyecan hiç bitmeyecek mi sanıyorsun?
Beni gördüğünde hep dizlerin mi titreyecek?
İçinde bir şeyler eriyip yakacak mı yüreğini hep?
Bir dokunuş ömre bedel mi olacak?
Her zaman zevkin doruklarında mı gezeceğiz sanıyorsun?
Sen beni neden seviyorsun..?

Zaman harcamayacak mı duygularımızı?
..ve tabi bedenlerimizi?
Hep bu gün ki kadar genç ve tutkulu mu olacağız?
Sevecek sevilecek ve mutluluk mu bulacağız?
Hep bu kadar kararlı ve umutlu?
Sevgiye susamış ve de aç mı olacağız?
Sen beni neden seviyorsun..?
... biliyor musun?

Songül Uçar

Nedenler...Cevaplar...

Hayat,
Nedenlere yapılan bir yolculuk gibi...
Neden çok basit!
Neden, nedenlerin nedeni...

Hayat,
Cevaplarla tükenen bir süreç sanki...
Nasıl mı?
Düşün!
Yanıt, nedenlerin cevabı...

Keşkeler olmadan olmaz belli,
Bir ömür nedenlerle geçmedi mi?
Cevap, yeni nedenlerin nedeni,
Hayat,
Nedenlerin, cevapların bedeli...

Songül Uçar

Neredesin?

Güneşli ve serin bir bahar sabahında,
Boğazda bir gezinti gibi seni düşünmek...

Martıların çığlıklarını dinlerken,
Ciğerlerime doldurup yosun kokunu,
Olanca çıplaklığıyla ruhumun,
Olanca derinliğine dalmak iserdim ruhunun...

Bahar mı?
Gemiler mi?
Martılar mı beklediğim...?
Yoksa ufka dalıp dalıp,
Bir sen misin özlediğim?

.....
Bilsem..!
Neredesin..?

Karaköyde bir akşamüstü...
Yalnızlık...
...ve hüzün, akşam gibi erken çöktü.
Kimi sevgililer el ele, göz göze,
Bakarken ufka aşk-ile,
Kimileri sıradan koşturmacalar peşinde...
Bense,
Oturmuşum sensiz...
De ki; Kimsesiz!
Menüde balık,
Yanında rakı...
Ufkunda kaybolurken denizin;
Yan masadaki Fransız'ın tuvaline takıldı gözüm...
Anlaşılan o ki bir kaç fırça darbesiyle,
Ölümsüzlüğe kavuşmuşum...

Balık mı?
Rakı mı?
Fransız'la sohbet miydi güzel olan...?
Yoksa o tablodaki bende,
Gördüğüm sen miydin?
Ruhuma huzur veren...
Ah! bir bilsem...

.....
Neredesin..?

Sen misin?
İstanbul mu?
Hayat mı?
Bu keşmekeş mi sevdiğim...?
Yoksa dört yapraklı bir yonca mı?
Yüreğimde yeşerttiğim..?

.....
Offffff..! Kelimeleri bitirsek!

Tüm bunları boşver-sek!

.....
Boşver-sem!

.....
Boşver-Sen..!

.....
Neredesin..?

Songül Uçar

Öğrendim

Sensiz yaşamak,
Nasılmış öğrendim.
Ölürüm diyordum ya,
Ölmedim...

Herşeyi,
Yeni baştan öğrenmek gibi bir şey!
Lakin,
Çocuksu bir coşku değil içindeki,
Şuskun bir keder...

Unutmadım!
...gamzelerini...
..gülen gözlerini...
...sesini....
..ve yakan seni!
Yokluğuna alıştım.

Sensiz yaşamak nasılmış bak!
Bak artık anladım..!

Yalnız kaldırımlarında yüreğimin
Yiter giderim!
... tükenirim!
Git deme bana!
...gidemem
Vazgeçemem, diyordum ya,
Yittim...
Gittim...
Tükendim...
Vazgeçtim....

Sen istedin!
Ben öğrendim...
Öleyim dedim
... ölmedim...

Songül Uçar

Öylesine -2

Sus!
Lüzum yok,
Söyleme bir tek kelime bile..!
Bir yol çiz,
Yüreğinden gözlerine...
Gözlerinden gözlerime bir yol..!
.....yeter...
Bak bir kibrit çakıyorum şimdi!
Yansın alev alev yolda ne varsa.
Kül olup savrulsun yüreğin...
.....gözlerin...
.....sözlerin...
İzi kalsın duman duman gözlerimde...
Sonra çıkıver karşıma aynı şevk, aynı aşkla
Bileyim ki sende beni çok sevdin...

Sus konuşma..!
Bilirsin ben seni çoktanda çok sevdim...

Songül Uçar

Öylesine Bir Tarif

Öyle sevdalı sözler
Ya da buruk özlemler
Yazmak gelmiyor içimden
Gerçekler ortada
Kadın erkek iki dünya
Birde evrensel çekim kanunu
Dönecek bir tanesi elbet
Kütlesi büyük olanın etrafında :))

Songül Uçar

Özlem

Suya hasret çiçek gibi,
Muhtacım sana...
Güle hasret bülbül gibi özlem doluyum.
Toprağa kenetlenmiş bir çınarın kökleri gibi,
Kucaklamak isterdim bu akşam seni..
Suya kanan çiçek gibi...
Güle konan bülbül gibi...
Bir çınarın kökleri gibi...

Sahili döven dalgalar gibi hırçın yüreğim.
Düşüncelerim,
Gökyüzü gibi bulanık ve sessiz...
Hırçınlığı bitirip, sessizliğe rest çekip,
Ağlamak isterdim bu gece...
Denize düşen damlalar gibi...
Geceyi saran sessizlik gibi...
Senin gibi...
...gökyüzü gibi...

Songül Uçar

Parantez... Makale

) Virgülsüz metinler gibi hayatlarımız, dur duraksız, soluksuz, bir çırpıda tükettiğimiz... Ne kadar uzun olursa olsun ve ne kadar yoğun ya da kıymetli şeyler yaşanırsa yaşansın, hiçbir şey anlamadan geçirdiğimiz yıllar, hiçbir şey anlatamayan kelime yığınlarına dönüşmüştür, fark etmeyiz. Kafiyesiz, uyaksız, hecesiz, vezinsiz şiirler olur kimimizin hayatı... Ölçsüz ve hoyratça alt alta sıralanmış dizeler vardır -ki her mısra rüzgâra kapılmış yelkenliler gibi savrulup yitmiştir sanki açık denizlerde, ne bir rota ne de dümen vardır kaptanın elinde... Doğduğumuz an kulağımıza fısıldanmaya başlanmış türküleri kâh mırıldanıp kâh haykırarak yol alırsak açık denizlerde, kalabalık yalnızlığımızla... istesek de istemesek de, sevsek de sevmesek de, yansak da donsak da, farkında olsak da olmasak da..!

Bir şeyler olur bazen ve yarım nefeslik, bilemedin bir nefeslik bir mola vermek zorunda kalırız, elimizde olmadan ya da olarak, ne fark eder ki? Önemli olan nefes almak! Öyle değil mi? :) Şansı olanlarımız işte bu kısacık an-lar da fark ederler an(lam) sızlığın akıntısında an-lam aramakta olduğunu... Derin bir sessizliğin içinde duydum sandığı seslerin, gördüm dediği kalabalıkların bir hayal olduğunu ve "benim" dediği her şeyin avuçlarından nasılda kayıp gittiğini... Şöyle bir silkinip çeki düzen vermek, hayatında noktalama işaretlerine de yer vermek ve anlamlı cümleler oluşturmak için derin derin nefesler alır, ama sonra yeni bir farkındalık fakat eski alışkanlıklarla, aynı nesirleri yazmaya devam eder çoğunlukla... En içler acısı farkındalıklar ise genelde, hikâyenin bittiğini gösteren o son noktayı koymak üzereyken gerçekleşir, ana fikri olmayan hayatlarımızda...ve uykuda geçen bir ömür için üç nokta bırakırız arkamızda...Üç nokta! "dün", "bu gün" ve "yarınların" anısına...

Bir dönüş yapsak şimdi tamda bu noktada, örneğin şöyle cümlelerle alsak virajı: "Nedir hayat? ", "Anlamı nedir? " ...soru işareti giriverir hikâyemize ve o üç noktanın birini takar kuyruğuna, böylece "dün" kalır oracıkta. Sonra kalan iki noktayı üst üste koyup kurduğumuz cümlelerle anlam katarız "bu gün" ve "yarın'lara". Gökkuşağının renklerine, gecenin karanlığı ve gündüzün aydınlığını da katarak boyamaya başlarız zamanı... "Bu gün" parmaklarımızın ucunda duran alttaki, "yarın" sa gözümüzün ucunda olan üstteki nokta. Diğer tüm renkler bu ikisinin arasında..!

"Neredeyim ben? ", " Kimim? ", " Ne yapıyorum? ", " Evren nedir? ", " Yaşam nedir? " gibi sorularla irdelemeye devam ettiğin de ayrılır kalan iki nokta da birbirinden ve "bu gün" serilir ayaklarının altına, boylu boyunca. İlk kez kendini aynada görmenin şaşkınlığını atmaya başladığında, içinde bulunduğu evreni fark etmenin şaşkınlığı ile dolarsın bu kez... ve an-ı hissetmek; hem mutluluğun hem de hazzın, huzurun hem de heyecanın, dinginliğin hem de coşkunun doruklarında, varlık ve yokluk arasında dolaştırırken ruhunu, sonsuz bir ufka bakmakta olduğunun farkındalığı işler iliklerine. Son nokta hükmünü yitirmiştir artık, ne gam! "yarın", "dün" olmaktadır, şu an..!

Üç nokta ile ahenk içinde dans eder yaşarken insan. Kimi bir sanatkârdır; coşkuyla, tutkuyla, aşkla dans eder, kimi dansözdür; görsünler, sevsinler, versinler diye... Kimi korkaktır atlayamaz bir noktadan diğerine; bir o, bir bu noktaya bakarken müzik biter. Kimi ağgözlüdür; o nokta senin bu nokta benim diye zıplarken tüm noktaları kaybeder...

Kelimeler, kelimeler, kelimeler... Anlama ve anlatma yolculuğunun yükü ağır, müebbet kürek mahkûmları. Kifayetsiz kalır bazen sırtındaki yükü taşımaya gücü, diğer kıyıda bırakır görülenin, söylenenin, hissedilenin bir kısmını. Bu kıyıda kiler bilmez, bilemez geride kalanları, zaten çoğu zaman, söyleyen bile fark etmez kelimelere yüklediği anlamların ne kadarının karşı kıyılara ulaştığını... Yarım yamalak yap-bozlar gibi sırtıp durur eksik parçaları bütünün, ancak bir gönül adamı bakmadan da görür eksikliğini bu

yükün. İşte o zaman bir parantez açılır ve başka kelimeler koşar yardıma. (Genellikle en içten, en sade, en açık ve anlamlı (ve! ve! ve! en can alıcı) cümleler burada, parantez içinde söylenir. Yazık ki her parantez, kapatılmak zorundadır) . Öylesine gerçek ve net, ve duru, ve samimi, ve sınımsızdır ki parantez içleri, tadı damağında kalır insanın, bir nokta koymak istemez. Şartsa eğer, illaki lazımsa bir nokta, kesinlikle parantezin dışında kalır... " Bak, gör, anla, derinden hisset. Şimdi muhitimize geldik, reca ederim kapatalım bu mevzuyu, sende yoluna devam et! " der gibidir biraz, bu yüzden pek azımız parantez içini dikkate alır, farkında mısınız? ...kim bilir belki bundan sonra daha çok dikkate alırsınız :)

Herkese, hem kaptanı hem tayfası, hem yelkeni, hem direği, hem burnu hem kığı (hem her şeyi işte daha fazla uzatmayayım) olduğunuz gemiyle iyi yolculuklar; içten, sade, dupduru, ışıl ışıl, sınımsız, mutluluk ve coşku dolu, bütüne birbirinden güzel renkler ve anlamlar katan, etrafına ışık saçan uzun bir parantez içi diliyorum... Rota sizin rotanız, rehberleriniz aşk ve sevgi (- ki o sizsiniz) , yolunuz aydınlık olsun..!

Şimdi artık yukarıda kapattığım parantezi açıyorum, tüm yazdıklarım parantezin dışındaydı :) İşte, kendi cümlelerimizi yazacağımız parantez içi..! (

Songül Uçar

Rüya..

Derin bir uykudayken ılık bir nefes hissediyorum,
Buza kesmiş omuzlarımı örten sıcak bir dokunuş...
Şefkatle karışık küçük bir öpücük...
Şevdaya sarılır gibi sarılıyorum yastığıma,
...dönüyorum...
Biliyorum sen hep yanımdasın!
Gülümsüyorum...tekrar dalıyorum... :)
Sıcak dost ellerini çok özleyorum...

Songül Uçar

Ser Seru...

Gelipde geçmeyen ne var..?
Mutluluk mu? Acı mı? İnsan mı?
Gelenin hoşluk gidenin boşluk hediyesi...
Gelenle sarhoş gidince berduş mu olacaksın gönül?
Gelen de sensin giden de... vakit tamam..!
Gün yeni bir gün ve atılmıştır yeni başlangıçların ilk adımı.
Korkuları boyamayı bırak yolcu, şimdi yürümek zamanı...

Songül Uçar

Serzeniş -Yeni :)

ne bulursan koy bir tasa,
çalkala çalkala çalkala..
oldu mu bir lapa...
işte sana;
hayat denen muamma..
her yeni gelenin önüne,
sunabilirsin grurla...
bin ömür geçer Ya Rab!
birinin karıştırdıklarını ayıklamakla.. :)

Songül Uçar

Serzeniş... Dingil...

Aşık olduğu için şair olan çok çoktur ama,
Şair olmak için aşık olan pek nadirdir..
Hey dingili kırılmış koca dünya,
Söyler misin bana bu ne demektir?

Songül Uçar

Serzeniş... Meçhul...

Yağmurun buruk kokusu mudur burkan kalbimi
Yoksa yüreğimde zaten var mıdır sızı
Gürleyip yağmak istiyor ruhum gökyüzü gibi
Oysa bir bulut misali rüzgarın önünde
Savrulup gidiyorum meçhule..sessizce...

Songül Uçar

Serzeniş... Veda...

Kasırgalarla dolu hayatın,
Ortasında yanan bir mum gibi yaşam...
Avuçlarımda tutuyorum....
...ve ılık ılık hissediyorum...
Hangi rüzgar,
Hangi yağmur söndürecek bu ateşi bilmeden,
Titrek bir mum alevi gibi...
...titriyorum...

İsyan ederdi yüreğim!
Bir aslanın pençesinde can veren ceylanlara,
Yahut cahil
...ve hain
.....ve zalim bir haykırışın,
Kan kusan nefretine...
Oysa şimdi karanlığın içinde parlayan bir yıldızın,
Amansız ve zamansız yitip gidişini izliyorum,
Hiç bir şey yapamadan...öylece...
İsyanlarım sahipsiz...
Haykırışlarım sessiz...
Kanayan yüreğime batırıp kalemimi,
İççekişerimle kazıyorum şiirimi.
Herkesten habersiz...

Songül Uçar

Serzeniş...Günebakan...

Gerçek güne mi bakar şu günebakanlar,
Yoksa ben gibi her yüze gülene mi..?
Sarı başakların kararan ufukları,
Ne söyler acep şimdi?
Bilinmeyen uzaklarında umut tarlalarının,
Kimler ağlar kimler güler acep,
Bir ikindi vakti..?

Sisli bir geleceğe bakarken,
Beyaz atım coşarak!
... koşar ufukta.
Sessizce uçup gider yüreği,
Sevdalı martılarla,
Bilinmeyen bir denizin ufkuna...
Kalır bedeni o bildik, güvenli dar sokaklarda.

Tam bitti derken,
Coşar müzik yeniden..!
Deler beynimi sanki arşa yükselir...
Yüreğimde açarken güller,
Bir ömür..! biter gider de yarım yamalak!
Bir gün!
Bakarım kendi ölüme kimbilir?
Belki de acıyarak...

Bir duvar beyaz ve sağlam,
Buz gibi kaygan, cam gibi keskin ve saydam bir duvar...
Umudun yanıp tükendiği tarlalarda,
Gelecek bahara kalan.
Nafile tüm kederler,
Sadece şu AN..!
Gerisi hep yalan...

En romantik,en tatlı,
Yada en güzel anında bile;
Gelir aklına birkaç can sıkıcı kelime.
Rakımla birlikte moralinde yükseliyorsa,
Öleceğini bilsen de tırman tepeye.
Asla ama asla pes etme!

Bırak sararsın gülleri bahçenin.
Bırak kararsın gecesi günlerin.
Bahar gelir bir gün...!
Güneş doğar her gün..!
Kaldır başını dik dur gülüm,
Yıldızları da var gökyüzünün...

Songül Uçar

Serzeniş...Yas...

Yıkılan onca hayal...
Hasreti unutturan keder...
Uyanmak istesen de bu kabustan,
Zalim dünya!
İnsafsızca dönerde döner...

Songül Uçar

Sessiz ve Derin...Derin...

Katre katre dökölüyor karanlığın saçları,
Misler kokan o tertemiz, billur tenine.
Pare pare dağlayıpta gönlünü,
Hüznü sarıp sarmalıyor ince beline.

Zühre midir gördüğüm, ya Rab bilmem ki?
Menevişler mi yoksa masum gözlerde..!
Tahir midir bilinmez yakan kalbini,
Lal olmuş seda yok tatlı dilinde...

Songül Uçar

Sessiz ve Derin...Kabul...

Ruhum kül eden bir arzuda kavrulurken,
Nasıl da yabancı tenim tenine, nasıl...
Gözlerim...
Ellerim...
Dudaklarım sevgine nasıl da el..!
Nefesin ben-den uzak,
Sesin bedeninden...
An düşlerimden düşmüş,
Mekân zamandan...
Yalan..!
...ne var ne yok (de ki) yalan...
Gerçek ne ki?
Özümde-mi,
Gözümde-mi (olan) ..?

Düş-müsün?
Düş-müyüm?
Düş-müyüz?
Bir düş-e mi düş-tük..?
Yoksa bir düş-ten mi?
Bilinmezlik,
Her dem umuda tuzak...
Irak!
Gün yarından ırak...

Kaparım gözlerimi, bakarım sen olan her zerreye!
Dokunurum en kuytularına...
Derin derin dolaşırsın içimde.
Ben sen olurum çokça, sen ben olursun.
Ben yok olurum sonra sen hep olursun...

Dursun!
Bırak dudağının kenarına yapışsın saçının telleri, düzeltme!
Kulağının ardına iteleyipte hepsini,
Koyma el gibi...
Sesin değsin...
Tenin koksun...
Dudakların(!) dokunsun...
Gözyaşların...
...ve cümle kelimelerin olsun biraz saçlarında.
Bırak! Tutunmuşken dudağının kenarına öylece dursun!
Baştan sona sen olan ben-liğimle okşayayım,
Özlemin...;
Avuçlarıma dolsun...
Bırak..! ...dursun.

Sakın!
Çevrime gözlerini öyle başka tarafa.
Aşk! -la
Aşk-ın-la,
Aşk-ım-la, dolmuşken evren,

Gözlerinden akan ışıltısını saklama mana-nın!
Bırak sözden ırak olsun kelimeler,
Tarifsiz ne varsa sen-de!
Bir çift yol olup aksın.
Sakin!
Çevirme yüzünü, gözlerin;
Bana saklanmadan baksın.

Yaksın...
Ne olur bırak ruhun aşk ile!
Ruhumu alev alev yaksın...

Songül Uçar

Sessiz ve Derin...Lerzan Gönül...

Konupda dalına gülün, vuslat diler giryan bülbül,
A-yünundan ab-ı dide, süzülür de baran olur.
Ol baranın zerresiyle, yanıp kavrulurda son-gül,
Yüreğinden akan gül-ab, bülbül için kevser olur.

Nar-ı ateşlere düşüp, yandın ise ey leb-i lal,
Kible-i kalbde her dem, Maşuk şemi pürnur olur.
Ol şem ki lem-a paş, vursa perde-i ruhuna,
Açılır çeşm-i dil, bağ vü bağban revnak olur.

Işk-ı efgan ile nalan, ol-dum dersin ay gönül!
Cürmün ne ki şol cihanda, kimse duymaz sada olur.
Adem mi adem-abadda, raz-ı nihan a! bülbül?
Var-a ikfal ademdir, ademi-çün adem olur.

Songül Uçar

Sessizliğin Sesinden...Akşamüstü...

Buğulu pencerenin ardında,
Karlı bir akşam üstü...
İçerde taze dem kokusu,
... ve sessizlikte çaydanlıktan boşluğa yayılan,
Biraz sıcak,
Biraz derin,
Huzur veren ince bir sızı...

Ayna ayna söyle bana,
Nedir alnımın yazısı..?

Songül Uçar

Sessizliğin Sesinden...Sır...

De ki;
Denge...ve huzur...ve sükunet evrende hep vardı.
Gel gör ki;
Onu ince ince işlemek zordu ve bir kaç deliye kaldı...
Sormadı..! O yüzden bilmedi; kaç başardı,
Kaçı yarı yolda kaldı..?
Bakmadı, o yüzden görmedi..!
Keramet nakışta mı, nakkaşlıkta mıydı..?
Sandı ki;
Nakkaş çok uzaktı...
Say dı ki;
Kimse bir şey yapmadı...
Baktı ama görmedi..!
SİR aynadaydı...

Songül Uçar

Sigaram Olsan

Bir nefes sigaram olsaydın Şimdi
Çekseydim doya doya içime seni
...ve biten sigaramla birlikte
Atabilseydim yüreğimden sevgini..

Songül Uçar

Sorular -1

Var olanın içinde mevcut mudur yokluk?
Mevcutsa var olanın neresindedir boşluk?
Algılıyorsam yokluğu, yoklukta var demektir,
Var olan bir şeye, yok demek ne gariptir..!

Sayın Ergin Elvin'e katkılarından dolayı teşekkürlerimle...

Sevdaya sığar mı ihanet?
Hainin birisi de hem cinsindir dikkat et
Üçüncü kişi varsa sevdada ihanet var demektir
Var olan ihanete merhamet ne gariptir.

Ergin Elvin

Songül Uçar

Sorular -2

Nereyi görmek istiyorsan,
Ora-ya bakarsın.
Neyi görmek istiyorsan,
O-na bakarsın.
Nasıl görmek istiyorsan,
Öyle! bakarsın.
Ne görmek istiyorsan,
O-nu görürsün!
Sonra sorarsın,
Gördüğüme mi inanayım?
Sana mı?
Ne diyeyim ki?
Sen ver kararı!
Gördüğün mü gerçek?
Baktığın mı?

Songül Uçar

Şehr i Muhabbet

Kim bilir;
Ne hikayeler sıkışmış kaldırım taşlarına?
Ne mutluluklar gizlenmiş..?
Kimler gelip kimler geçmiş sokaklarından?
...ve kimler hala nefes almakta?

Kimler baktı bu sahilden boğaza?
Kimler umuda döndü,
Kimler karanlığa yönünü..?
Kimlerin yüreği sevdıyla doldu,
Kimler hüznün karanlık ufkunda kay-b-oldu..? Kim bilir...

Yüzünü karanlığa dönüp,
Umudu boğanlara inat,
Güneşe aşık sabahların,
Maviye sevdalı tepelerin de açmakta laleler,
Rengarenk!
...ve iki rengin arasında olmakta en büyük cenk;
Mavi - yeşil,
Yeşil - mavi..!
Özgürlüğe tutsak gezgin misali...

*

Bir masal mısın İstanbul? Bin ömre sığmayan..?
Bir cellat mı yoksa fatihini hiç eden..?
Bezm-inde cevr-eylerken cemal() i;
Cezb-ettikçe aş(ı) kını gayb-eden...
Vaadederken taht-ı arzunu Mennan,
Oğul-u uykusundan,
Gardaşı başından eden!

*

De ki;
Asırlardır bitmeyen,
Bir aşk masalının kahramanlarıyız.
Sen!
...ve ben...

De ki;
Benim alnıma,
Senin kaldırımlarına yazılmış hikayeler;
Her adımda bir masal,
Her masalda ben varım,
Ben sen-de yaşarım!
Sen ben-de...

De ki;
Benim yüreğimde,
Senin zindanlarında küllenmiş sevdalar;
Her sevdada bir yangın,
Her yangında ben varım,
Ben sende yanarım!
Sen bende...

De ki;
Benim ufkuma,
Senin sokaklarına gizlenmiş umutlar;
Her köşede bir umut,
Her umutta biraz sen,
Ben sana koşarım,
Sen sonsuzluğa...

De ki;
Aynı güneş dünyamıza doğan!
Aynı umut,
Aynı neşe'e...

Aynı nefes ciğerlerimize dolan!
Aynı gam,
Aynı keder...

Aynı hüznün takatimizi kıran!
Aynı rüzgar,
Aynı yağmur...
Aynı kar yüreğimizi donduran!

De ki;
Göz yaşlarımız aynı..!
Hüznümüz aynı;
Umutlarımız, umutsuzluklarımız...
Sevdalarımız da aynı!
Ben kısacık ömrümde,
Sen sonsuz kere ben-de,
Aynıyı yaşarız.

De ki;
Asırlardır bitmeyen bir aşk masalın,
Aşka aşık kahramanlarıyız.

Songül Uçar

Tik-Tak!

Tik-taklar eşliğinde,
Döner ömrün yelkovanı,
Hep aynı eksende...

Tik-tak...12...
Tam gecenin yarısı!
Başlar koyu bir yalnızlık,
Sessizliktir yankısı...

Tik-tak...
... tik-tak! İşte bir öğlen vakti...
Kurulmuş bekler seni,
Kurtlar sofrası...

Ne zaman biter bilmem,
Ömrümün tik-takları...
Akrep-yelkovan oynarken,
Çalar ayrılık çanı...

Derin bir sessizlik başlar tik-taklar sustuğunda,
Ruhum belki kan kusar bir avuç toprağında...
Başım göğe erermiydi bir melek olsam?
Yunsam...
...yine yunsam cennet pınarlarında...

Beyazlar içinde kanar yelkovan,
Kızıl bir çiçek olur avuçlarımda...
Tik-taklar boğulur nefes alamam!
Zaman durur akmaz damarlarımda...

Tik!
..ve tak!
Başlar yeni hayat...
Tik!
Tak! Yaşamak bir sanat...
Tik!
Bir tak'lık ömrün kaldı,
....tak! !
Buz gibi bir mezar taşı...

Songül Uçar

Üç Nokta...

An be an göçüp giderken dünyadan,
Bir parantez açtık hayata,
.....ne varsa sanki?
Yaşamın tekdüzeliğine bir anlam ararmış gibi,
En uzun,
.....en güzel,
.....en özel masalları anlatıp birbirimize,
Üç nokta ile biten bir cümlede kaybolduk sessizce...

Songül Uçar

Üçüncü Göz

Anneciğim hani sen hep dersin ya
İnsanın üç gözü vardır
Mühim olan
Dünya gözleri görmese de
Gönül gözü kör olmasın kişinin, diye

Canlarım hani siz hep vurusunuz ya
En can alıcı noktamdı beni
Kırılmadım sanırsınız
İncinmedim zannedersiniz
ama
Benim o üçüncü gözüm
Gönül gözüm ağlar hep
Hemde bir çağlayan gibi
Bir çocuk kadar içli
Lakin karanlık kadar sessiz

Ne garip değilmi anne
Gözlerim görüyor
...ama ağlamayı bilmiyor
Gönül gözüm kör
O da gülmeyi bilmiyor
Ne dersin anne
Yoksa üçüncü gözüm yalan mı söylüyor
İnsanlığı gördüğü için mi gülmüyor
Bu korkunç tezattan kurtar beni anne
Senden başka kimse elimden tutmuyor

Songül Uçar

Ünlemler -1

Zaman,
Birşeylerin,
Zamanının,
Gelmesini beklemekle geçiyor...

Sanki,
Giden zaman,
Bir gün dönecekmiş gibi...

Oysa,
Zamanın,
Bir yere gittiği yok!
...giden benim...
.....sensin.....
.....0.....
.....
...ve ben...
...sen....
...bir de o,
Her saniye,
Akıp geçerken hayattan,
Zaman hiç bir yere gitmiyor!
Tükeniyor sadece...

.....
..ben...
....sen....
.....o, koşuyoruz,
Zamanın bizim için bittiği yere...
Hiç kıpırdamadan hemde,
Olduğumuz yerde!

İşte sana ünlem; ' Hayatı Erteleme! '

Songül Uçar

Ünlemler -2

Hep bir koşturmaca;
Onuda yapsam,
Bunuda yapsam,
Şunuda yapsam!

Dünyanın nimeti bol!
Onuda yesem,
Bunuda yesem,
Şunuda yesem!

Hayat çok kısa...
Onuda görsem,
Bunuda görsem,
Şunuda görsem!

Ne kalacak geriye?
Onuda yırtsam,
Bunuda yırtsam,
Şunuda yırtsam...

Songül Uçar

Ünlemler -3

Herşey karşılıklı,
Tıpkı aynaya bakar gibi...
Lakin sağ sol farklı..!
Anlaşmakta bundan,
Anlaşmamakta! Besbelli...

Songül Uçar

Ya Sonra..

Nihayet karşılığını aldı çiftçi.
Yıllardır verdiği emeğin karşılığını..
Onca hayal etmişti ufacık tohumların,
Boyunca yeşerip,umutlarınca denelendiğini.
İşte!
Nihayet tüm fırtınalara,
Tüm kasırgalara,depremlere karşın
Boy atıyordu ekinler..
Boyunca değildi ama olsun du..
Yinede yeşermişti ya..

Bir sıkıntı çöktü birden,
Gökteki karabulutlarla.
Fırtınalar koptu beyninde,
Çılgın esen poyrazlarla.
Ne olacaktı şimdi?
Ekinler büyümüşü,hiç sonrasını düşünmemişti..
Ne olacaktı şimdi?
Soğuk...öyle soğuktu ki,
Nasır tutan elleri gibi,
Nasır tutan yüreği bile,
Üşüyordu....

Karabulutlar,kara bir çarşaf olup
Dolandı boğazına..
Yağmur bir sicim olup düğümlendi boynuna..
Ekinler boy boy olup on veriyordu bire
Havalar bir okadar iyi..
Ama ne olacaktı şimdi..
Hiç düşünmemişti...

Alışmamıştı minik kuş böyle özgürce,
Gönlünce kanat çırpmaya..
Tanımamıştı göklerin sınırsızlığını..
Hiç görmemiş;ti;
Güneşin doğuşunu denizin kıyısında..
Herşey güzeldi..
..ama..
Ne olacaktı şimdi...?

Songül Uçar

Yağmurlu bir sabah şehrimde

Yağmurlu bir sabah şehrimde...
İnsanlar sıradan koşuşturmacalar içinde.
Biri işe yetişecek belki...
Bir diğeri hasteneye...
Bir ölüyü kucaklayacak belki biri,
Belki bir sevgiliyi..
Biri koşuyor belki umuda,
Belki de apansız sona..

Islak caddelerde yankılanan ayak sesleri,
Her bir insanın kendi kaderinin yalnız çığlıkları...

Yağmurlu bir sabah yüreğimde...
Sıradan mutluluklara koşuyorum hüznle..!
İşim yok,hastanede de kimsem yok,
Bir sevgilim yok kucaklayacak ama,
Şükür bir ölüyü de sarmayacak kollarım.
Umut desen kör topal...

Islak caddelerinde dolaşıyorum kaderimin sadece,
Yüreğimin yalnız çığlıkları eşliğinde...

(14/05/1998 Perşembe / KAYSERİ)

Songül Uçar

Yakamozlar TutuŖur....

Yakamozlar tutuŖur,
Hayal denizinde her yalnız kaldığımda
...ve biz,
zamanı durdurup dansederiz asırlarca...

yıldızlar, gökyüzüne yazarken bir sevda sözcüğünü usulca
yüreklerimizden milyonlarca çiçek fıŖkırır göklere...
...ve lacivert bir gecede
yağarken gönüllere pembe beyaz sevgiler..
suya düŖtüğünde ve titrediğünde tüm hayaller;
biz...
durdurup zamanı dansederiz
...kimbilir belkide belkide birkaç saniye....

(Niğde /98)

Songül Uçar

Yalnızlık..

Puslu bir yalnızlığın içerisinde,
Ruhum don tehlikesiyle karşıkarşıya yazın ortasında...

Gelincikler kırağıyla solup gitsede
Çınarlar umursamaz neden dersiniz?
Dolunun ardından baharı yaşıyorsa tabiat,
Donmak bile korkutamaz bu canı bilirsiniz! ! !

Songül Uçar

Yansımalar Divane

Ne o?
Yüreğine taktığın kanatlar...
Tutmasan!
Sanki bin ömür uçacaklar...

Songül Uçar

Yansımalar... Aşk

Olan ol-du,
Aşk ol-du...

Yol boyu raks eyledi güneş,
....Zarif ve coşkun akan dereyle.
Gel gör ki deniz,
....Sevişmekteydi sanki ziya(de) siyle.

Umu-t Aşk idi,
Aşkta yok ol-du...

Güneş baktı,
....Parlıyordu cemali suyun yüzünde.
Oysa ayna,
....Buhar olup çıkmıştı da göklere,
.....Dokunamamıştı yine de,
.....En sevgilinin yüreğine...
....."Yaklaş! " diyordu hala, yaklaş...
Yaklaştıkça yandı,
Yandıkça yaklaştı...
...Gaybında gaip oldu umman-ı fezanın.
.....Ufkuna yol oldu bezm-i cefanın...

Sevgi-li Aşka düştü,
Aşk yüreğine...

Bir yudum su!
....Biraz buruk az da kırık bir hüznle,
.....Takılıp da bir hasletin peşine,
.....Yağırken damla damla kendine,
.....Gördü ki,
.....İki âşık,
Meşk etmekteydi bir-lik-te..!
Akıyordu bir ışık,
....Çağlıyordu sinede.
.....aşk diye...
.....aşk ile...

Songül Uçar

Yansımalar... Güneş

Ah gönül ah! Güneş benim için mi doğar dersin?
Ayyayy ayy! Görmez misin?
Güneş olduğu yerde durur,
Etrafında dönen sensin...

Songül Uçar

Yetmiyor

....geçmiyor
günler ne kadarda uzun geçmiyor...

Çiçekler deriyorum gelirsin diye..
Yetmiyor...
baharlar çok kısa yetmiyor..

Gidiyorum dedim ya yalandı..
Aslında kal demeni ne kadarda bekledim..
...demedin...
dönmeyeceğim ama...

Çiçekler deriyorum gelirsin diye..
..baharlar çok kısa zaman yetmiyor..

Sen gelmiyorsun sevdiğim ama...
Zaman beklemiyor akıp geçiyor...
Çiçekler ellerimde solup gidiyor...

Songül Uçar

Yıllar sonra...

Yıllar sonra....
Genzimde,
Hala bahçedeki iğdenin kokusu...
Damarlarımda,
Aynı heyecan aynı çocuksu coşku!
Tanıştığım ilklerin,
Ruhuma çizdiği resimler.
...ve işittiğim o tatlı melodiler.
Yüreğimde,
Sabahın tenimi buza kesen sıcaklığı
...ve ben...
İşte, buradayım...!

.....
Küçücük beynim ve küçücük bedenimle,
Hayatı tanımaya başladığım küçücük odam...
Altında gizlice hayaller kurup,
Yeni dünyalar keşfettiğim karyolam...
İş yapmamak için,
Kaçıp içine saklandığım dolap...

.....
Kapının önündeki şu taşların,
Üstüne düşüp kafamı kırmıştım...
Aslında düşmemiştim itilmiştim..ya neyse..
Şuan sadece yüzümde,
Tatlı bir gülümseme...
Ya şu kiler!
Daha inşaatken orda gizlice köpek besledim,
O kadar güzeldi ki...
Öyle dost, öyle sıcak...
Yıllar sonra beni,
Amansız bir hastalığa götüreceğini
.....bilemezdim....
Hoş bilsemde,
_____yine severdim!
Bir gün belediyenin adamları gelip vurdular!
Gördüm!
Engel olmak istedim!
...olamadım...
Diriltmek istedim,yapamadım....

.....
Evin önünü hep yaban otları kaplamış.
İğdeyle kayısı,
Mahallenin haylazlarından nasibini almış.
Burda maçlar yapardık,
Kızlarla-erkekler...
Erkek Fatma derdi babam,
Takımın golcüsü bendim.
O zamanlar ot yoktu,
Düşünce bacaklarımız kanardı.
Uyuz itin yarası eksik olmazmış,
Taa o zamandan öğrendim.

Mehtaplı gecelerde saklambaç oynardık!
Cami çıkışında da babamdan saklanırdık.
Ayıptı gece vakti...
Kız başına....
...sokakta...

.....
Ahh! Evim,güzel evim...!
Kışın en soğuk,
Akan suyun donduğu günlerde bile,
Sevgimle,
Umutlarımla,
Hayallerimle yüreğimde sımsıcak evim!
Ben büyüdüm,
Yüreğim küçüldü.
Umutlarımı,
Hayallerimi,
Sevgimi insanlar içti, yaşam içti...
....ve bitti.
Bana,
Kurallar, yasaklar,günahlar kaldı.
Birde,
Senden ayrılalı hiç susmadan,
Hıçkırarak ağlayan çocuk...
İçimdeki çocuk ağlıyor evim!
İçimdeki çocuk yanıyor...
Seni bilsen ne çok özlüyor, istiyor...
Sana koştum sar beni!
Karşımda öyle tarumar durma ne olur! !
Her santiminde ağlamasın çocukluğum,
Kucakla beni!
...sımsıcak...
İçimdeki çocukla birlikte,
Çocukluğumda sussun...

95/ Pınarbaşı

Songül Uçar

Yüreğim Gayret! !

Hadi yüreğim ne olur! ! !
Ne olur diril bir kez daha..
Bir kez daha boya gözlerini,
Sevgiyle bağlan hayata...

Songül Uçar

Zaman

Ol-m-a-k
ve
Öl-m-e-k
Farkı;
İki nokta bir çizgi.
...ve zaman
Ar-sız bir silgi!
İnatlaşıyor benimle,
Silmek için herşeyi...

Songül Uçar

Zaman Zaman

Gönlümde benim zaman zaman,
Çiçekler solar,
İklim kış olur.
Bir kaçamak bakış,
Bir yalan sözle;
Silinir dünya gözümde,
Hayat zehrolur.
İçimde sessiz,
Bir isyankâr kız,
Yalnız bir şarkıda yanar, kül olur...

Gönlümde benim zaman zaman,
Çiçekler açar,
Mevsim yaz olur.
Mahçup bir gülümseme,
İçten bir söz ile;
Gönlüm hoş olur,
Hüznüm kaybolur.
İçimde sızlayan o isyankâr kız,
Utanmaz da hemen, tövbekâr olur.

Songül Uçar